

hvordan i alverden skal de 98,5 pct. af landets boligejere leve af de murstensvurderinger, som ministeren står her og taler om? Det er ren skrivebordsgymnastik!

Jeg kan være enig med ministeren i, at sparet husleje er lige så likvid som opsparing i alt muligt andet, men vil det så sige, at de, der har vundet i boliglotteriet ved, at vi har haft en maksimal huslejefastsættelse, så de har kunnet bo i en lejlighed på 400 m² til en husleje på 3.000 kr. siden krigen og derfor har kunnet sætte deres penge i kunst, i lystbåde og i alt muligt andet, også skal til at betale lejeværdi af de formuegenstande, som nu er skattefrie? Var det ikke rimeligere, at de, der bruger deres penge på et så livsnødvendigt gode som en bolig, fik en ordentlig behandling?

Per Kaalund (S):

Den socialdemokratiske folketingsgruppe kan ikke stille forslagene. Forholdene for boligejerne er i de seneste år klart forbedret. Skatten af procentlejeværdien er nedsat. Standardfradraget er forøget. Omprioriteringsmulighederne er forbedret, herunder også for de kontantlåns typer, hvor der kan indregnes kurstabsfradrag. Ejendommene er steget i værdi, hvilket har givet en formueforøgelse på over 100 mia. kr. Antallet af tvangsauktioner er faldet drastisk. Det er lettere at sælge en ejendom i dag. Antallet af ejendomshandler er jo også kraftigt stigende, og forskellige opgørelser viser, at boligejerne har haft en større forbrugsudvidelse, end lejerne har haft, og det viser jo igen, at boligejerne åbenbart godt kan omsætte såkaldte mursten til brød.

Lejeværdiprincippet og dets indpasning i det generelle skattesystem har været gældende i stort set hele dette århundrede, og det princip agter vi stadig væk at følge, således at opsparing i bolig må beskattes som al anden opsparing, og det er jo med en meget lav procentsats, ca. 2 pct. Det varierer lidt – afhængig af, om man f.eks. er pensionist.

Vi ser naturligvis også på økonomien, og skatteprovenuet af lejeværdien vil stige med ca. 300 mio. kr. fra 1995 til 1996, og det samlede skatteprovenu er, som skatteministeren oplyste det, på over 6 mia. kr., og det er en væsentlig del af det samlede statsbudget, og hvor man i givet fald skulle finde kompenserende besparelser for så stort et beløb, har vi svært ved at forestille os.

En fjernelse af lejeværdien vil givetvis også medføre stigende ejendomspriser, hvilket er til ugunst for førstegangskøbere, og hvis leje-

værdien fjernes, vil investorer gå fra aktive erhvervsinvesteringer til passive boliginvesteringer, fordi det bedre kan betale sig.

Og vi har noteret os, at adskillige organisationer, herunder Dansk Industri, advarer imod en sådan ændring, og vi ville være meget bekymrede for den skævvridning, der ville komme i forhold til det øvrige boligmarked, for det ville jo være ensbetydende med, at skattefordelingen her i landet ville blive ændret væsentligt.

Som sagt kan vi ikke støtte nogen af forslagene.

John Vinther (KF):

Det Konservative Folkeparti har gjort beskattningen af egen bolig til et centralt punkt i dette års finanslovforhandlinger.

I vores finanslovudspil, »Balance '97«, har vi foreslået, at lejeværdibeskatningen afskaffes over en toårig periode. Det skal gøres ved at halvere alle satserne i 1997 og afskaffe beskattningen totalt i 1998. Samtidig skal standardfradraget på de 3.000 kr. om året afskaffes, for det er en logisk konsekvens af afskaffelsen af lejeværdien.

Skatteministeren og forskellige økonomiske professorer har ført alle mulige og – for det meste – umulige argumenter frem i et forsvar for lejeværdibeskatningen. Hovedargumentet er tilsyneladende, at fast ejendom er et formuegode helt på linje med andre formuegoder, og at der derfor skal ske beskattning.

De argumenter hopper vi ikke på i Det Konservative Folkeparti. Når danskerne vælger at købe deres egen bolig i stedet for at leje den, sker det jo ikke i spekulationsøjemed. Det er jo ikke sådan, at boligejerne sælger deres ejendom hvert tredje eller fjerde år for at opnå en økonomisk gevinst.

Når man køber sin bolig, sker det, fordi man ønsker at skabe trygge rammer om familiens hverdag, og fordi man ønsker den frihed, der ligger i at være herre i eget hus. Sammenligningen med andre formuegoder holder ikke. Hvis man køber obligationer eller aktier, får man rent faktisk et afkast; man får penge i hånden. Det gør boligejerne kun, hvis de sælger ejendommen. Man kan nu engang ikke spise murstene.

Lejeværdibeskatningen er og bliver en beskattning af en indkomst, som man ikke har haft. Den har ingen sammenhæng med husstandens faktiske indkomst.